

Je bent zo je baan kwijt als je zegt dat het wel meevalt met het klimaat

Posted on 4 juni 2022 by Arnout Jaspers

Een topbankier in Londen is onlangs geschorst door zijn werkgever HSBC, omdat hij in een lezing stelde dat klimaatverandering geen urgent investeringsrisico is. Stuart Kirk wond er geen doekjes om: 'Er is altijd wel een gek die tegen mij over het eind van de wereld begint,' zei hij, en op een van zijn slides was te lezen: 'Ongefundeerde, schrille, partijdige, *self-serving*, apocalyptische waarschuwingen zijn ALTIJD onjuist.'

Gezien Kirks ondiplomatieke taalgebruik kan je je niet aan de indruk onttrekken dat hij dit uitgelokt heeft. Hij was notabene pas vorig jaar juli aangesteld als hoofd van HSBC's 'duurzame' investeringspoot. Zijn hem in die elf maanden de schellen van de ogen gevallen?

Laten we aannemen dat Kirk zich voor die aanstelling niet echt verdiept had in de voorspelde gevolgen van klimaatverandering, maar net als zoveel 'hoogopgeleide' mensen afging op wat hij daarover las in de Guardian of de New York Times, en persberichten van clubs als WWF, Oxfam Novib en dergelijke. Dan is hij pas als

hoofd van de 'duurzame' tak van HSBC echt zijn huiswerk gaan doen, door de onderliggende rapportages en wetenschappelijke publicaties te bestuderen, en onafhankelijke experts te raadplegen.

Zijn conclusie is, dat de Verenigde Naties en de Britse centrale bank de financiële risico's van klimaatverandering zwaar overdrijven, en dat HBSC daar dus geen rekening mee hoeft te houden. Tijdens zijn lezing zou hij 'zijn geschokte publiek' gezegd hebben: 'Wat maakt het uit of Miami zes meter onder water staat over 100 jaar? Amsterdam staat al eeuwen zes meter onder water en dat is een heel leuke plek.'

Gedwongen ontslag

Met die zes meter overdrijft ook Kirk schromelijk, maar het was in dienst van het punt dat hij wil maken: de apocalyptische voorspellingen wat betreft overstromingen en extreem weer, zeker voor de westerse wereld, negeren compleet dat de maatschappij prima in staat is zich aan klimaatverandering aan te passen.

Tegen Kirk loopt nu een intern onderzoek, waarvan de uitkomst uiteraard al vast staat: hij zal gedwongen worden ontslag te nemen. Weliswaar moet er heel wat gebeuren eer ik medelijden krijg met een bankier die zijn baan kwijt raakt, maar het verontrustende is hier, hoe dwingend de gedachtenpolitie zelfs in deze kringen al geworden is.

De klimaatangst regeert

Dat allerlei actiegroepen riepen dat het een schande was en dat Kirk diende af te treden, was voorspelbaar, maar ook vanuit de top van HBSC kwamen meteen signalen dat ze hem lieten vallen. Een klimaatcorrect imago is voor banken en andere grote bedrijven, ook Shell, tegenwoordig dermate belangrijk, dat iedere werknemer zich daaraan naadloos dient te conformeren. De vraag, of Kirk misschien geheel of gedeeltelijk gelijk heeft, mag niet eens aan de orde komen.

Het maatschappelijk belang is in dit geval niet, of een bankier die er ongetwijfeld al heel warmpjes bij zat, een nieuwe baan moet gaan zoeken. Maar ontspoord groepsdenken leidt altijd tot slecht beleid dat grote schade aan kan richten. Als banken en verzekeringsmaatschappijen hysterische klimaatrisico's gaan

incalculeren bij het verstrekken van langlopende leningen en hypotheken, zijn burgers en bedrijven daar de dupe van.

Overdrijven is een vak

De inschatting van zulke klimaatrisico's is gebaseerd op het RCP 8.5 scenario (recentelijk omgedoopt tot SSP5-8.5), dat 'business a usual' wordt genoemd, maar dat allerminst is. RCP 8.5 gaat uit van een extreme stijging in de uitstoot van CO2 en andere broeikasgassen die simpelweg niet overeenkomt met wat op dit moment qua mondiale energietransitie al aan de gang is.

Alleen dan zal aanpassing aan klimaatverandering heel moeilijk en kostbaar zijn – onmogelijk volgens de alarmisten, zodat alleen een totale oorlog tegen de CO2-uitstoot ons nog kan redden. En naar een hypotheek voor een huis in een polder die een paar meter onder zeespiegelniveau ligt, kan je dan ook wel fluiten.

Het is zoiets als groot alarm slaan over de verkeersveiligheid, door te roepen dat gordels, airbags en kreukelzones in auto's volstrekt onvoldoende zijn, terwijl je er niet bij zegt, dat je aanneemt dat er 120 kilometer per uur wordt gereden in de bebouwde kom.

Overdrijven is ook een vak, en de complexe en steeds omvangrijker wetenschappelijke literatuur levert telkens nieuw gereedschap aan. Vorige maand waarschuwden vijf klimaatwetenschappers in vakblad Nature voor het 'hot model' probleem: de nieuwste generatie klimaatmodellen, waar het meest recente IPCC-rapport zich onder andere op baseert, voorspelt voor 2100 ongeveer een halve graad te veel opwarming.

Dat blijkt uit het feit, dat als je die modellen het klimaat van de afgelopen eeuw laat 'terugvoorspellen' (*retrodiction*) door ze virtueel in 1900 op te starten, ze onze wereld nu te warm maken. Een halve graad lijkt weinig, maar dat is net het verschil tussen de 1,5 en de 2 graden mondiale opwarming waar op internationale klimaatconferenties over gebakkeleid wordt.

Het IPCC weegt en middelt voor zijn klimaatprognoses wel vijftig van die modellen, waaronder die van de vorige generatie die beter 'terugvoorspellen'. Maar deze vijf wetenschappers constateren dat ze nu al voorspellingen in de literatuur zien verschijnen waarin klimaatverandering 'nog erger is dan we al dachten', maar die

alleen op die *hot models* gebaseerd zijn. U bent bij deze gewaarschuwd.

*Wetenschapsjournalist **Arnout Jaspers** publiceert wekelijks in Wynia's Week broodnodige, nuchtere columns en artikelen over zulke zaken als klimaat, natuur, milieu en energie.*

*Wynia's Week wordt mogelijk gemaakt door de donateurs. **Mogen we u noteren?** Doneren kan **HIER**. Hartelijk dank!*